

JÓKAI TIBOR HALÁLÁRA

*A hitet másoktól szereztem,
mint égig érő ablakot,
Akik látták magukat bennem,
azoknak én csillag vagyok.
Én viszont nekik köszönhettem
az egész égboltozatot.
(Gyurkovics Tibor)*

2018. április 8-án Jókai Tibor, a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetségének mindig tetterre kész, fáradhatatlan elnöke alig ötven esztendősen eltávozott e földi világból.

1967-ben Búacson született. A helyi alapiskola elvégzése után Dunaszerdahelyen érettségizett, ezt követően 1992-ben Nyitrán tanítói oklevelet szerzett.

Pedagógiai pályáját a komáromi Béke Utcai Alapiskolában kezdte. Tanítóként kezdetektől fogva aktívan bekapcsolódott a pedagógusszövetség tevékenységébe, az iskolai alapszervezetet irányította. 2003 gyökeres fordulatot hozott a pályáján, elvállalta a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetsége Központi Irodájának vezetését. Lendület, lelkesedés, hihetetlen munkabírás jellemezte. Ezt a felelősségteljes posztot 2014-ig töltötte be. Fáradhatatlanul járta az ország területi választmányait, hogy alaposan megismerje, ha kell, segítse azok szak-

mai tevékenységét. Minden tétvével a szlovákiai magyar pedagógusok, tanulók, oktatási intézmények érdekeit szolgálta.

2014-ben az SZMPSZ elnökévé választották. Vezetése alatt a korábbi hagyományokra építve számos területen megerősödött, fejlődött a szakmai és szervezeti élet, a szövetség programja versenyekkel, diáktáborokkal, színvonalas rendezvényekkel gazdagodott. Terveit, elképzeléseit igényesen valósította meg, ezzel nagyban hozzájárult a szervezet széleskörű elismertségéhez idehaza és szerte a Kárpát-medencében. Nagyrészt az ő érdeme, hogy a Kárpát-medencei pedagógusszövetségek között erős kötődés, együttműködés, egymást segítő baráti, szakmai kapcsolat alakult ki.

Végtelenül szerette a munkáját, mely kitöltötte az életét. Teljes intenzitással, odaadással végezte, erejét, idejét, energiáit soha nem kímélte, mércének a minőséget tekintette. Megálmodta és megvalósította Komáromban a Felvidéki Magyar Pedagógusok Házát. Számára minden feladat egy újabb kihívás, egy újabb lehetőség volt annak bizonyítására, hogy „ahol akarat van, ott út is van”.

Megszállottan hitt a közösségért és a közösségben végzett munka erejében, a szellemi értékteremtésben. 2018. március 15-e alkalmából Magyarország kormánya a felvidéki magyar oktatás fennmaradása, fejlesztése érdekében kifejtett sokrétű, példaértékű tevékenységéért állami kitüntetésben részesítette. Munkásságát Magyar Arany Érdemkeresztel jutalmazták.

Végtelenül örült az elismerésnek, melynek átvételekor már sokan aggódva kérdezték, hogy érzi magát. „Jól vagyok” – mondta, mert ezt akarta hinni és elhithetni. Tele volt feladatokkal, elképzelésekkel. Harcolt egyre gyengülő szervezetével, bizakodott és reménykedett, hogy erőre kap ismét.

Sajnos, nem így történt, ebben a küzdelemben alulmaradt. Az íróasztala elárvult, a széke üres, hiánya fájdalmas. De nem távozott nyomtalanul.

Emléke erős jelként kitörölhetetlenül bevésozott mindazokba, akikkel együtt dolgozott, akikhez közel állt, akik elismerték, tisztelték és szerették.

Legyen áldott a föld, mely óvón fölé borul.

Nyugodjék békében.
SZMPSZ OE